

Resolució 330/2018, de 15 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 281/2018

Administració reclamada: Oficina antifrau de Catalunya

Informació reclamada: La documentació que forma part d'un expedient d'investigació.

Sentit de la Resolució: Desestimació

Resum: Es pot parlar d'un règim especial d'accés quan s'estableixen drets, limitacions, procediments, garanties i/o fins i tot principis generals i criteris interpretatius específics per poder accedir a determinats tipus d'informació pública. Les previsions dels articles 18 i 19 LOAC, als efectes del dret d'accés a la informació pública, no estableixen, doncs, un veritable règim especial d'accés, ja que únicament formulen una reserva de confidencialitat per a determinades informacions, oferint d'aquesta manera el complement legislatiu al qual es remetien els apartats 1.c (confidencialitat de procediments administratius establerta per llei) i 2 (informació protegida per norma amb rang de llei) de l'article 21 LTAIPBG. Anteriors resolucions de la GAIP (es el cas de la 271/2017, citada als antecedents) han argumentat l'admissibilitat de sol·licituds i de reclamacions en exercici del dret a la informació pública formulades per entitats locals i ho han fet sobretot en base a l'article 18.1 LTAIPBG, que contempla expressament que el dret d'accés a la informació pública pugui ser exercit per persones jurídiques (condició que sens dubte tenen els ajuntaments), sense que hi hagi cap disposició legal que permeti excloure d'aquest exercici les persones jurídiques públiques. Manifesta que l'Ajuntament és l'Administració concernida pel procediment d'investigació de l'OAC a la documentació del qual demana accés, i afirma que en aquesta condició d'Administració concernida li haurien de correspondre els mateixos drets que pertocquen a les persones interessades en un procediment administratiu; és qüestionable aquesta assimilació feta per l'Ajuntament, especialment als efectes de reforçar el seu dret d'accés; fent un paral·lelisme amb la Reclamació 257/2018 (que demana la mateixa informació que aquesta a l'OAC, si bé la persona reclamant és una persona funcionària de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, en comptes del mateix Ajuntament), en aquell cas la persona reclamant té realment un interès personal directe en la informació sol·licitada, perquè segons com conclogui l'OAC les seves actuacions es pot trobar encausada en un procediment d'exigència de responsabilitats, i fins i tot sancionada; en canvi, l'Ajuntament no presenta (no tot cas, no al·lega) una intensitat similar d'afectació; no s'ha argumentat que les actuacions de l'OAC puguin causar danys en els interessos municipals; per tant, cal concloure que no s'han posat de manifest per part de l'Ajuntament interessos propis que justifiquin la prevalença del seu dret d'accés damunt dels límits legals citats (articles 18 LOAC i 21.1.b LTAIPBG) que protegeixen la confidencialitat i la reserva dels procediments d'investigació de l'OAC.

Paraules clau: Administracions independents. Silenci administratiu. Les Administracions poden exercir el dret d'accés. Límits. Dades personals. Investigació i sanció d'infraccions. Consentiment. Règims d'accés especials. Interessats en un procediment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 26 de juliol de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 281/2018, presentada per un Ajuntament contra l'Oficina antifrau de Catalunya (OAC), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. L'Ajuntament reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de

la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 24 de maig de 2018 l'Ajuntament reclamant sol·licita a l'OAC que li faciliti, *"com a part interessada, el dret d'accés a la informació continguda en les actuacions d'investigació número 011-02032016-046 i, en aquest sentit, es doni vista a l'Ajuntament de la integritat de l'esmentat expedient, així com el dret a obtenir còpia de la documentació que l'integra"*.

També demana a l'OAC la suspensió del termini de 10 dies naturals que li hauria ofert per poder formular les manifestacions que l'Ajuntament consideri pertinents.

La sol·licitud explica que l'expedient al que vol accedir tindria per objecte la investigació de l'atorgament de comissions de servei i que també hi ha obert un procés contenciós administratiu en relació amb una empleada municipal afectada per aquestes actuacions d'investigació. Considera que la informació demanada seria necessària per poder presentar alegacions. Justifica jurídicament l'exercici del dret d'accés a la informació per part de l'Ajuntament reclamant i raona la seva condició d'interessat en aquest cas. Insisteix en què vol accedir a la totalitat de l'expedient que, d'acord amb la normativa reguladora de l'OAC, es concretaria en els documents següents:

- 2.1. Anàlisi de versemblança dels fets o conductes objecte de denúncia o comunicació.
- 2.2. Acord d'ofici d'inici de les actuacions d'investigació, que inclogui la descripció dels fets coneguts i les persones implicades i demani l'obertura del corresponent expedient.
- 2.3. Acords, notificacions, informes, dictàmens i altres documents de suport, així com les gestions de comprovació emprades que configuren l'expedient d'investigació.
- 2.4. L'acord, si n'hi ha, del secret absolut de les actuacions o la resolució deixant-lo sense efecte.
- 2.5. L'acord motivat pel qual es declara la no revelació de la persona denunciant o informant.

Qüestiona que l'OAC hagi fixat en dies naturals el termini d'alegacions donat a l'Ajuntament.

3. El 25 de juliol de 2018 la Cap del Registre general de l'Ajuntament reclamant informa que, consultat el llibre oficial del Registre General d'Entrada entre el 25 de maig i el 24 de juliol de 2018, ambdós inclosos, no consta la presentació de cap resposta de l'OAC a la sol·licitud d'informació anterior.
4. La Reclamació presentada el 26 de juliol de 2018 ho és per resolució de 23 de juliol de 2018. Justifica la legitimació de l'Ajuntament reclamant per presentar una reclamació davant la GAIP i la competència del Tinent d'Alcalde autor de la resolució corresponent per presentar-la. Invoca

l'LTAIPBG i l'RGAIIP i manifesta que el seu objecte és la informació demanada per la sol·licitud indicada a l'antecedent 2.

5. L'1 d'agost de 2018 la GAIP comunica la Reclamació a l'OAC i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 7 d'agost de 2018 la GAIP inicia actuacions per donar trasllat de la Reclamació, conjuntament amb la 257/2018, que té el mateix objecte, a les quatre persones que podrien resultar afectades per ella, de conformitat amb el previst pels articles 31 LTAIPBG i 34 RGAIP. Concretament se'ls demana si consenten o autoritzen l'accés reclamat.
7. El 10 d'agost de 2018 dues de les persones afectades comuniquen a la GAIP la seva autorització perquè l'Ajuntament reclamant pugui accedir a les dades sol·licitades que les afecten.
8. El 24 d'agost de 2018 la GAIP rep l'informe de l'OAC, que formula les següents consideracions:

L'article 18 de la Llei 14/2008, de 5 de novembre, de l'OAC (LOAC) establiria un règim especial d'accés a la informació continguda als expedients d'investigació de l'Oficina, règim que, segons estableix la disposició addicional 1^a.2 LTAIPBG, s'hauria d'aplicar preferentment i supletòriament l'ITAIPBG. Aquest règim consisteix en establir la confidencialitat de les actuacions de l'OAC, de manera que només seria possible l'accés a elles en casos molt excepcionals i exclusivament en els termes establerts per la llei. Caldria tenir en compte que les actuacions de l'OAC no conclouen amb resolucions que tinguin conseqüències directes per a les persones afectades, sinó amb comunicacions a les autoritats competents, si s'escau, que serien les que podrien iniciar actuacions amb conseqüències jurídiques per a les persones afectades. L'article 18 citat preveu que les persones singularment afectades per les actuacions de l'OAC puguin conèixer els fets valorats pels informes de l'OAC i formular-hi al·legacions; l'informe argumenta que l'Ajuntament reclamant hauria estat informat dels fets valorats per l'expedient sol·licitat i hauria pogut formular al·legacions.

Qüestiona que l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat pugui actuar en aquest cas com a titular del dret d'accés a la informació pública. Argumenta que els drets subjectius es vinculen als interessos propis i que les administracions públiques no en tenen d'interessos propis. Entén que si bé la Resolució de la GAIP 271/2017 (Reclamació 251/2017) va reconèixer que un Ajuntament pot exercir el dret d'accés a la informació pública, en aquest cas la participació de l'Ajuntament en el procediment sol·licitat s'hauria de regir per la institució de les relacions interadministratives i concretament pel paper que l'LOAC atribueix a les administracions afectades per les seves actuacions. Considera que l'ens local l'actuació del qual s'examina no pot actuar en exercici d'un dret d'accés a la informació pública, ja que no actua en exercici d'una garantia front a una actuació dels poders públics, ni actua per poder realitzar lliurement els seus propis interessos.

També a partir de la Resolució de la GAIP 271/2017, citada al paràgraf anterior, l'informe subratlla que les administracions públiques només poden tenir accés a les dades personals sensibles que requereixin per a l'exercici estricte de les seves competències.

L'informe també posa de manifest que la documentació examinada per l'OAC sobre la base de la qual aquesta Oficina ha de formular les seves conclusions ha estat facilitada precisament pel mateix Ajuntament.

Davant les consideracions de l'Ajuntament, en el sentit que se l'hauria de considerar interessat en el procediment tramitat per l'OAC a la documentació del qual es demana l'accés, l'OAC argumenta que les seves actuacions no es regeixen per la legislació de procediment administratiu i per tant tampoc és procedent reconèixer en relació amb elles la concurrència de la figura de persona interessada, que remet a una institució regulada per una legislació determinada, la de procediment administratiu, que no és aplicable a aquestes actuacions.

L'OAC no és una Administració pública i es regeix pel seu règim específic: l'LOAC, les NARI i, en relació amb l'accés sol·licitat, l'apartat 6è de la part dispositiva de la Instrucció del seu Director 1/2012, de 9 de febrer, sobre confidencialitat de les actuacions i accés al procediment (I 1/2012). D'acord amb l'establert per la disposició addicional 1ª.2 LTAIPBG, l'accés a la informació sol·licitada s'hauria de regir preferent pel règim especial d'accés establert per aquesta normativa específica i supletòriament per l'LTAIPBG.

L'article 18.1 LOAC estableix que *"les actuacions de l'OAC s'han de portar a terme i han d'ésser tramitades assegurant en tot cas la reserva màxima per a evitar perjudicis a la persona o a l'entitat investigades i com a salvaguarda de l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que es pugui iniciar a conseqüència de les dites actuacions"*. L'apartat 2 d'aquest mateix precepte estableix el deure de secret dels membres de l'OAC i el 3 garanteix que si l'OAC contempla la possibilitat de què una persona sigui implicada de forma individual en un fet objecte d'investigació seva, se li ha de donar la possibilitat real de conèixer els fets i de deixar constància del seu parer. L'article 19 LOAC estableix la confidencialitat de les dades, especialment les de caràcter personal, obtingudes per l'OAC amb les seves potestats d'investigació i d'inspecció. Aquestes disposicions són desenvolupades pels articles 22 i 45 de les NARI i per l'apartat 6è de l'I 1/2012.

La informació sol·licitada forma part d'actuacions de l'OAC que encara no estan closes; concretament, es troben en el tràmit referit per l'article 21.1 LOAC: l'Oficina és pendent de rebre resposta de l'autoritat competent i, en funció d'ella, arxivar el cas o donar curs a altres actuacions per a l'exigència de responsabilitats.

Invoca jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), en relació amb el règim jurídic de l'Oficina europea de lluita contra el frau (OLAF), organisme anàleg en el seu àmbit a l'OAC, que subratlla la confidencialitat de les dades obtingudes a les seves actuacions,

que caldria mantenir un temps raonable posterior a la seva comunicació a les autoritats competents per a exigir responsabilitats, per tal d'evitar que les persones presumptament responsables puguin entorpir les seves actuacions; per tant, les persones afectades no tindrien dret d'accés als expedients de l'OLAF. Així mateix, cita jurisprudència del Tribunal de la Funció pública de la Unió europea, que subratlla també el règim de confidencialitat de les actuacions de l'OLAF, en aquest cas per protegir la presumpció d'innocència del personal que pugui estar-hi implicat.

L'accés sol·licitat, a més de tenir que ser impedit per l'article 18 LOAC, com ja s'ha argumentat, també és afectat pels límits dels apartats b (ja que les actuacions afectades encara no estan concloses i podrien donar lloc a qualificacions d'infracció i a procediments penals, sancionadors o disciplinaris) i c (perquè la informació sol·licitada forma part d'un procediment tramitat per l'Administració i la seva confidencialitat ha estat establerta per una norma amb rang de llei: l'LOAC) de l'article 21.1 LTAIPBG i pels dels articles 23 i 24 de la mateixa Llei, ja que la informació demanada conté dades personals, part d'elles especialment protegides, com és el cas de les relatives a la comissió d'infraccions.

L'informe acaba amb les conclusions següents:

1. En el cas que ara ens ocupa l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat no acciona com a titular del dret d'accés a la informació pública i la qüestió que es planteja es regeix per la lògica de les relacions interadministratives en el concret marc institucional dissenyat a partir de l'LOAC.
2. Concorren els límits a l'accés previstos a l'article 21 apartats b) i e) de l'LTAIPBG relatius a: la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinaries; i, el secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat estan establerts per una norma amb rang de llei; entenem que aquest darrer límit opera de manera absoluta en els termes de l'art. 18 de l'LOAC.
3. L'aplicació d'aquests límits a l'accés que es reclama implica la denegació total a l'accés, ates que tota la documentació sol·licitada relativa a les actuacions d'investigació 011-02032016-046 queda afectada per aquests límits, ates el moment procedimental en què es troben les actuacions d'investigació esmentades i ates el fet que l'entitat reclamant és entitat les decisions de la qual són examinades en aquestes actuacions.
4. Subsidiàriament, i en l'eventual cas que es considerés que no concorren els límits anteriors o que la limitació a l'accés ha de ser parcial, cal considerar la possible afectació per l'accés que es reclama de les persones concernides en les actuacions d'investigació esmentades de conformitat amb els articles 23 i 24 de l'LTAIPBG.
9. El 31 d'agost de 2018 una tercera de les persones afectades comunica a la GAIP la seva autorització perquè la persona reclamant pugui accedir a les dades sol·licitades que l'afecten.

10. El 4 de setembre de 2018 la quarta persona afectada comunica a la GAIP la seva autorització perquè la persona reclamant pugui accedir a les dades sol·licitades que l'afecten.
11. El 13 de setembre de 2018, atès que l'OAC justifica parcialment la denegació de la informació sol·licitada en l'afectació de dades personals, la GAIP demana a l'APDCAT l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG.
12. El 13 de setembre de 2018 la GAIP convida a l'OAC a emetre un informe complementari, tant amb relació a aquesta Reclamació, com a la 257/2018, sobre la base de les consideracions següents: “ ... la persona reclamant invoca el seu Dret de defensa, fet que sens dubte influirà en la ponderació requerida per l'article 22 de la Llei 19/2014. Les quatre persones investigades en les actuacions que es sol·liciten en aquestes reclamacions han expressat el seu consentiment a l'accés a la informació que afecta les seves dades personals, de manera que una eventual denegació s'haurà de fonamentar únicament en la finalitat de salvaguardar l'eficàcia dels procediments administratius o jurisdiccionals d'exigència de responsabilitats, ja que les altres dades personals afectades (de denunciants o testimonis, per exemple) poden ser anonimitzades sense detriment de la integritat de la informació sol·licitada. En aquest context, els vostres informes aportats als expedients indicats no acrediten ni argumenten suficientment davant d'aquesta Comissió de garantia que l'accés sol·licitat posi en risc els eventuais procediments d'exigència de responsabilitats. Cal tenir en compte que les persones investigades ja coneixen aquest fet i en els vostres informes no s'ofereix cap dada concreta ni cap consideració que palesi que l'accés sol·licitat comportaria un risc addicional al coneixement dels fets per als procediments d'exigència de responsabilitats. En aquestes circumstàncies, és qüestionable l'existència de la concreció requerida pels apartats 2 i 3 de l'article 20 de la Llei 19/2014 per poder aplicar límits legals al dret d'accés a la informació pública, i menys encara arguments sòlids per poder resoldre favorablement a l'aplicació de límits la ponderació amb el dret d'accés, reforçat amb el dret a la defensa. Atès que no descartem la possibilitat que una eventual resolució favorable a l'accés podria posar en risc l'exigència de responsabilitats a les funcionàries públiques afectades i, en general, la lluita contra la corrupció dels servidors i les servidoras públiques, considerem especialment necessari poder tenir en compte tots els elements en joc per poder fonamentar plenament aquestes resolucions. En conseqüència, us convido a ampliar els vostres informes, cosa que podeu fer en el termini de set dies hàbils des de la recepció d'aquesta notificació, als efectes de posar de manifest els elements concrets que acreditin l'efectivitat del risc al·legat per ells indicat als paràgrafs anteriors, si s'escau”.
13. El 25 de setembre de 2018 la GAIP rep l'informe complementari de l'OAC, que reitera les consideracions fetes a l'informe referit a l'antecedent 6 i afegeix les següents:

Argumenta que les actuacions d'investigació de l'OAC relatives a l'expedient sol·licitat encara no estan concloues, ja que l'Ajuntament encara no hauria aportat la informació requerida per

l'informe raonat de l'Oficina, perquè hauria demanat un informe de fiscalització interna de la gestió econòmica, que hauria d'emetre la Intervenció municipal, i en canvi l'informe facilitat per l'Ajuntament és de la seva gerència, que l'OAC considera no competent als efectes requerits. En conseqüència, l'OAC ha fet un nou requeriment a l'Ajuntament i mentre no hagi estat complimentat no pot decidir si procedeix arxivar les actuacions o promoure algun procediment d'exigència de responsabilitats.

Indica que el Director de l'OAC hauria dictat una resolució de reserva de la identitat de la persona denunciant, de manera que, atès el previst pels articles 16.3 LOAC i 24 i 25 NARI, no es pot donar accés a la informació facilitada per la persona denunciant, inclosa la denúncia, sense protegir la seva identitat, fins i tot les dades que indirectament puguin dur a la seva identificació.

Cita jurisprudència del TJUE, segons la qual l'accés fins i tot parcial a un expedient d'investigació pot comprometre la utilització de les proves que s'hagin obtingut en aquest expedient en ulteriors procediments d'exigència de responsabilitats administratives o penals.

També cita jurisprudència del TJUE segons la qual el dret de defensa als efectes de garantir l'accés a l'expedient es pot exercir únicament en el marc d'un procediment obert d'exigència de responsabilitat administrativa o penal, que no és el cas. En el marc de les actuacions de l'OAC (tal com passa en relació amb l'OLAF), els interessos de les persones investigades són respectats si se'ls facilita un resum o una comunicació dels fets constatats, als efectes de poder confegir les seves al·legacions, i així s'hauria fet en aquest cas.

14. El 9 d'octubre de 2018 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou: "La normativa de protecció de dades no impediria l'accés per part de l'Ajuntament a la informació personal de les persones treballadores de la corporació que han autoritzat expressament l'accés en el sí del procediment de reclamació. Tampoc impediria l'accés a les dades merament identificatives dels empleats públics intervinents en els diversos actes o documents, ni a la informació personal que pugui contenir la documentació que ha estat facilitada a l'OAC pel mateix ens reclamant. L'accés a la identitat de la persona denunciant o informant haurà de ser limitat en el cas que hagi manifestat el seu interès en preservar la confidencialitat de la seva identitat, a l'empara de l'article 16.3 de la Llei 14/2008, ja sigui en el moment d'informar dels fets a l'OAC o durant el tràmit d'audiència previst a l'article 31 LTAIPBG. Per tal de facilitar l'accés a la identitat dels eventuals testimonis que puguin constar en l'expedient d'investigació, caldria que es complís amb el tràmit d'audiència (article 31 LTAIPBG) i valorar si concorren circumstàncies personals que aconsellen preservar la seva identitat. Tot això sens perjudici que en ambdós casos puguin concórrer altres limitacions previstes en la legislació de transparència".
15. El 15 d'octubre de 2018 la GAIP trasllada els informes municipals i de l'APDCAT a l'Ajuntament reclamant i li dóna un termini de cinc dies per si vol formular-hi al·legacions.

16. El 22 d'octubre de 2018 la GAIP rep al·legacions de l'Ajuntament en relació amb els informes aportats per l'OAC, en les que manifesta bàsicament el següent:

El desacord amb les consideracions de l'informe de l'OAC en relació amb què l'Ajuntament no podria accedir a dades personals sensibles en poder d'altres administracions si no les necessitat per a l'exercici estricte de les seves competències, perquè la referència que es fa a una resolució de la GAIP que fa aquestes consideracions no seria aplicable al cas, ja que l'actual Reclamació no afecta dades tan sensibles com la citada, que es referia a dades de famílies en situació de vulnerabilitat.

Argumenta que la condició d'entitat concernida que té l'Ajuntament en les actuacions d'investigació de l'OAC implica el gaudiment de drets similars dels que puguin correspondre a les persones interessades en un procediment administratiu, entre ells el de l'accés a la informació, en els termes, que cita, declarats per la GAIP a la Resolució 301/2017, sobre la Reclamació 216/20017.

L'informe complementari de l'OAC no acredita que el denunciant hagi demanat la protecció de la seva identitat, ni la data de la resolució del Director de l'OAC que la estableix, quan la normativa de l'Oficina requeriria aquesta petició prèvia.

Argumenta que no són aplicables els límits dels apartats b i c de l'article 21 LTAIPBG i dels articles 18 i 19 LOAC amb la reproducció dels fonaments 4 i 5 de la Resolució de la GAIP 301/2017.

Davant del fet que l'informe raonat del Director de l'OAC s'insti a la Intervenció municipal a investigar i inspeccionar determinades conductes contràries als principis d'objectivitat i de legalitat i a donar-ne compte a l'OAC, indica que la Intervenció ja hauria intervingut i fiscalitzat l'expedient en qüestió i l'Ajuntament ja hauria corregit la deficiència assenyalada a títol d'objecció no essencial".

Argumenta que s'hauria produït una estimació presumpta de la sol·licitud d'informació de la que deriva aquesta Reclamació, ja que hauria estat presentada el 25 de maig de 2018 i l'Ajuntament no hauria rebut resposta expressa i, a més, no serien aplicables cap dels límits invocats per l'OAC, de manera que caldria aplicar la regla del silenci positiu de l'article 35.1 LTAIPBG i descartar la concurrència de l'excepció de l'apartat 2 del mateix article.

Afirma que l'OAC està subjecta a la seva normativa i que la finalitat de la sol·licitud d'informació precisament és poder comprovar fins a quin punt les seves actuacions en aquest cas s'hi ajusten.

Manifesta la seva conformitat amb l'informe de l'APDCAT, que informa favorablement l'accés de l'Ajuntament a la informació personal de les persones treballadores de la corporació que haguessin prestat el seu consentiment, a les dades merament identificatives dels empleats públics intervinents, a les que pugui contenir la documentació que ha estat facilitada a l'OAC pel

mateix ens reclamant i, cas que no haguessin sol·licitat la reserva d'identitat, a la identitat del denunciador o informant i dels testimonis.

17. El 23 d'octubre de 2018 la GAIP demana a l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat que, dins del termini de cinc dies, aclareixi si demana expressament la identitat dels empleats públics intervinents en les actuacions de l'OAC, a les dades personals que pugui contenir la documentació que ha estat facilitada a l'OAC pel mateix Ajuntament i, cas que no haguessin sol·licitat la reserva d'identitat, a la identitat del denunciador o informant i dels testimonis, als efectes d'iniciar els tràmits per donar-los trasllat de la Reclamació i el tràmit d'audiència previst per l'article 31 LTAIPBG. S'adverteix a l'Ajuntament que si la GAIP no rep la seva resposta dins del termini de cinc dies indicat, entindrà que les dades relatives a les identitats assenyalades es poden suprimir i donar la informació anonimitzada.
18. El 23 d'octubre de 2018 la GAIP trasllada les al·legacions ressenyades per l'antecedent 18 a l'OAC, pel seu coneixement.
19. El 6 de novembre de 2018, en resposta a la petició d'aclariment indicada a l'antecedent 19, la GAIP rep un escrit de l'Ajuntament reclamant, que manifesta el següent:

"1. En relació a si ha d'incloure la identitat dels seus empleats públics que han intervingut en les actuacions de referència: no resulta necessari incloure aquestes identitats, podent anonimitzar-se tals dades.

"2. Quant a si ha d'identificar informants, testimonis i denunciadors: ja vaig dir al meu escrit d'al·legacions que de la transcripció dels articles 16.3 LOAC i 24 NARI es deriva la necessitat que els informants, testimonis o denunciadors sol·licitin la reserva de la seva identitat. En conseqüència, si s'acredita degudament l'existència de la sol·licitud de reserva d'identitat per part dels informants, testimonis o denunciadors i l'acord motivat de la Direcció de l'OAC en tal sentit, no es poden revelar tals identitats.

"Aquest Ajuntament, amb l'accés a la informació sol·licitat a l'OAC únicament pretenc tenir informació sobre els tràmits i erminis establerts en la seva normativa reguladora, com pot ser la data i motivació de la reobertura de les actuacions d'investigació núm. 011-02032016-046 (se suposa que l'expedient va estar arxivat, atès que la primera notícia que vam tenir de les citades actuacions va ser a través d'un requeriment de documentació que es va contestar el 22 d'agost de 2016), la sol·licitud del denunciador, informant o testimonis de reserva de la seva identitat i data de la resolució o resolucions emeses pel Director de l'OAC a l'efecte, etc.".

Fonaments jurídics

1. Règim jurídic aplicable a l'accés sol·licitat

L'OAC sosté que l'LOAC, les NARI i l'I 1/2012 estableixen un règim especial d'accés, que s'ha d'aplicar preferentment en les sol·licituds d'informació continguda en els seus expedients, de manera

que l'LTAIPBG seria aplicable només supletòriament, de conformitat amb el previst a la seva disposició addicional 1ª.2.

Des del punt de vista del dret d'accés a la informació pública, les disposicions citades no estableixen pròpiament un règim especial d'accés, sinó únicament determinades previsions de reserva o de confidencialitat, als efectes de les remissions previstes pels apartats 1.1. c i 2 de l'article 21 LTAIPBG. Es pot parlar d'un règim especial d'accés quan s'estableixen drets, limitacions, procediments, garanties i/o fins i tot principis generals i criteris interpretatius específics per poder accedir a determinats tipus d'informació pública. Les previsions dels articles 18 i 19 LOAC, als efectes del dret d'accés a la informació pública, no estableixen, doncs, un veritable règim especial d'accés, ja que únicament formulen una reserva de confidencialitat per a determinades informacions, oferint d'aquesta manera el complement legislatiu al qual es remeten els apartats 1.c (confidencialitat de procediments administratius establerta per llei) i 2 (informació protegida per norma amb rang de llei) de l'article 21 LTAIPBG.

Aquesta puntualització pot tenir una certa transcendència. Si hom considerés que els articles 18 i 19 LOAC configuren un veritable règim especial d'accés a la informació que contenen les actuacions de l'OAC, la seva aplicació podria comportar una reserva radical d'accés; en canvi, al considerar que l'accés sol·licitat s'ha de regir per l'LTAIPBG, complementada amb les remissions citades als articles 18 i 19 LOAC, llavors caldrà interpretar les reserves formulades per aquests preceptes en coherència amb les disposicions, els principis i criteris interpretatius de l'LTAIPBG (especialment dels seus articles 20 i 21) i caldrà ponderar la seva aplicació amb el dret d'accés a la informació pública, ja que en els termes de l'article 21 LTAIPBG l'aplicació dels límits legals concurrents a les sol·licituds d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica ni obligada, sinó que s'han de ponderar amb els drets i interessos favorables a l'accés, d'acord amb els criteris establerts per l'article 22 de la mateixa Llei.

2. Sobre si els ajuntaments poden exercir el dret d'accés a la informació pública

Algunes consideracions de l'OAC referides als antecedents qüestionen que sigui admissible l'exercici del dret d'accés a la informació pública per part d'un Ajuntament i, en conseqüència, demanen la inadmissió d'aquesta Reclamació. Fonamenten aquesta pretensió en la dada que les Administracions públiques no tindrien interessos propis als quals pugui servir l'exercici del dret d'accés i en la consideració segons la qual l'accés de l'Ajuntament a la informació sol·licitada s'hauria de vehicular i regir per la institució de les relacions interadministratives i no pel dret d'accés a la informació. Davant les consideracions de l'Ajuntament en el sentit que hauria de ser considerat part interessada en el procediment sobre el qual demana informació (perquè les investigacions de l'OAC concernides afecten personal al servei de l'Ajuntament i poden afectar els seus serveis), l'OAC manifesta que a la tramitació dels seus expedients no li és aplicable la legislació de procediment administratiu.

Anteriors resolucions de la GAIP (es el cas de la 271/2017, citada als antecedents) han argumentat l'admissibilitat de sol·licituds i de reclamacions en exercici del dret a la informació pública formulades per entitats locals i ho han fet sobretot en base a l'article 18.1 LTAIPBG, que contempla expressament que el dret d'accés a la informació pública pugui ser exercit per persones jurídiques (condició que sens dubte tenen els ajuntaments), sense que hi hagi cap disposició legal que permeti excloure d'aquest exercici les persones jurídiques públiques. Aquests mateixos arguments i la resta de consideracions fetes en aquest sentit per la Resolució 217/2017 justifiquen que l'Ajuntament pugui exercir vàlidament el dret d'accés a la informació pública i, per tant, l'admissibilitat de la Reclamació.

No cal aprofundir en el debat sobre si les administracions públiques són titulars d'interessos propis, tal com planteja l'OAC, perquè l'article 18.2 LTAIPBG estableix expressament, en relació amb el dret d'accés a la informació pública, que "l'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma". Per tant, si l'exercici del dret no és condicionat a la concurrència de cap interès determinat de la persona física o jurídica corresponent, és irrellevant valorar, als efectes de l'admissibilitat de la Reclamació, fins a quin punt els ajuntaments ostenten interessos propis.

Per una altra banda, tampoc té relació amb la capacitat d'exercir el dret d'accés a la informació pública la circumstància de tenir la condició de persona interessada en un procediment administratiu. El fet que es doni aquesta circumstància pot tenir conseqüències sobre si l'accés sol·licitat s'ha de regir per la legislació de transparència i accés a la informació pública o per la de procediment administratiu (així ho preveu la disposició addicional 1ª.1 LTAIPB), però ni l'Ajuntament necessita fer constar la seva hipotètica condició d'interessat en un procediment davant l'OAC per fonamentar el seu dret a sol·licitar la informació de l'expedient corresponent, ni l'OAC pot impedir jurídicament aquest accés amb l'argument que no s'aplica a la seva activitat la legislació de procediment administratiu. El dret d'accés a la informació sol·licitada deriva, al marge d'altres consideracions que puguin concorre en aquest cas, del reconeixement universal i incondicionat fet per l'article 18 LTAIPBG i si a més l'Ajuntament pot acreditar algun tipus d'afectació o interès especial poden ser circumstàncies a tenir en compte en la ponderació del dret amb els límits legals que hi puguin concórrer, com es veurà més endavant, però en cap cas un requisit per poder exercir el dret.

En conseqüència, i ateses les consideracions anteriors, és procedent declarar que l'Ajuntament pot exercir el dret d'accés a la informació pública emparat per l'LTAIPBG, amb independència de la seva titularitat d'interessos i de l'eventual aplicabilitat al cas de la legislació de procediment administratiu.

3. Dret d'accés a la informació sol·licitada i límits que hi concorren

La informació sol·licitada (els documents i actuacions que integren un expedient d'investigació de l'OAC) és sens dubte informació pública, en el sentit que defineix aquest concepte l'article 2.b

LTAIPBG (és informació a mans de l'Administració). Així mateix, en tant que administració independent, l'OAC és inclosa a l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG per previsió expressa de l'article 3.1.b d'aquesta llei. En conseqüència, i d'acord amb el previst pels articles 18 i 20 LTAIPBG, cal pressuposar el dret de qualsevol persona, física o jurídica, pública o privada, a accedir a la informació sol·licitada, llevat que puguin concórrer límits legals que ho impedeixin.

L'OAC invoca els límits establerts pels articles 18 i 19 LOAC i 21.1.b i c, 21.2, 23 i 24 LTAIPBG.

L'article 18.1 LOAC estableix que "les actuacions de l'OAC s'han de portar a terme i han d'ésser tramitades assegurant en tot cas la reserva màxima per a evitar perjudicis a la persona o a l'entitat investigades i com a salvaguarda de l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que es pugui iniciar a conseqüència de dites actuacions". Tot seguit, aquest mateix article estableix un deure estricte del secret del personal de l'OAC, que és desenvolupat per l'article 45 de les NARI, i reconeix el dret ordinari de les persones implicades individualment a les actuacions de l'OAC a ser informades dels fets (la Instrucció 1/2012 exclou expressament la consulta als documents i a les actuacions) i a formular al·legacions.

L'article 19 LOAC estableix el següent: "1. Les dades obtingudes per l'OAC com a conseqüència de les potestats d'investigació i inspecció que aquesta llei li atribueix, especialment les de caràcter personal, tenen la protecció de confidencialitat establerta per la legislació vigent. 2. L'OAC no pot divulgar les dades a què fa referència l'apartat 1 ni posar-les en coneixement d'altres persones o institucions que no siguin les que, d'acord amb les disposicions vigents, poden conèixer-les per raó de llurs funcions ...".

Així mateix, cal tenir en compte que l'article 21 LTAIPBG preveu que es pot denegar o restringir l'accés a la informació sol·licitada si el coneixement o la divulgació d'aquesta comporta un perjudici per a la investigació o per a la sanció d'infraccions (apartat 1.b) o per al secret o la confidencialitat de procediments tramitats per l'Administració, si així es preveu per disposició legal (apartat 1.c), o bé si la informació demanada té la condició de protegida per disposició d'una norma amb rang de llei (apartat 2). Per la seva banda, l'article 23 LTAIPBG impedeix difondre dades personals relatives a la comissió d'infraccions i el 24 de la mateixa llei condiona la difusió de la resta de dades personals a una ponderació amb el dret d'accés de la que en resulti la prevalença d'aquest.

De les anteriors referències normatives i consideracions es pot deduir que els límits invocats protegeixen dos tipus de béns jurídics o d'interessos diferents, que gaudeixen de protecció jurídica diferent: per una banda, les dades personals (és el cas de l'article 23 LTAIPBG i dels 18 (parcialment) i 19 LOAC) i, per l'altra, els interessos públics vinculats a la tramitació eficaç dels procediments d'investigació i sanció d'infraccions i particularment dels procediments tramitats per l'OAC (articles 21.1.b LTAIPBG i 18 LOAC). S'analitza tot seguit i per separat l'eventual concurrència d'aquests límits i, si s'escau, si han de prevaldre ells o el dret d'accés a la informació.

4. *Valoració de la concurrència del límit de protecció de dades personals*

A la documentació sol·licitada hi pot haver tres tipus de dades personals.

En primer lloc, les més delicades, és a dir, les de les quatre persones investigades pel procediment de l'OAC a la documentació del qual l'Ajuntament reclamant demana l'accés. Aquestes dades, en la mesura que poden ser relatives a la comissió d'infraaccions administratives (amb independència que aquesta valoració la faci més endavant una autoritat pública diferent de l'OAC, si bé sobre la base dels informes aportats per aquesta Oficina), són especialment protegides per l'article 23 LTAIPBG i, en conseqüència, no s'hi pot donar accés.

El cas és, tanmateix, que no té sentit aplicar el límit anterior quan les quatre persones afectades, segons consta als antecedents, han presentat a aquest procediment de Reclamació escrits amb els que consenten l'accés sol·licitat, de manera que des del punt de vista de la protecció de les dades personals no seria procedent limitar-lo.

En segon lloc, hi pot haver les dades personals més accessibles, és a dir, les merament identificatives de persones vinculades a l'organització i al funcionament de l'Administració i que, en aplicació de l'article 24.1 LTAIPBG, en principi és procedent facilitar-les, llevat que de l'audiència a les persones afectades se'n pugui deduir la possibilitat d'algun perjudici específic per a alguna d'elles i en conseqüència hagués de prevaldre la seva protecció.

En tercer lloc, hi ha també les dades personals de les persones que han participat en el procediment d'investigació de l'OAC en qualitat de denunciants o de testimonis; es tractaria de dades que no són merament identificatives, ni especialment protegides, a les quals es podria donar accés, segons l'article 24.2 LTAIPBG, després de ponderar els interessos en joc i segons com resultés aquesta ponderació.

La identitat d'aquestes persones, per una altra banda, s'hauria de mantenir confidencial, si així ho sol·liciten i ho resol la direcció de l'OAC; en aquest sentit, l'antecedent 13 posa de manifest que el Director de l'OC ha dictat una resolució de reserva de la identitat del denunciant, en aplicació del previst per l'article 16.3 LOAC, i en conseqüència, aquesta informació no es pot lliurar. L'Ajuntament reclamant no qüestiona l'eventual aplicació d'aquest mecanisme de confidencialitat, ni insisteix a conèixer la identitat de denunciants i testimonis, si bé insisteix a accedir a la documentació que acredita la sol·licitud i l'atorgament de la confidencialitat en relació amb la identitat d'aquestes persones, documentació que, si existeix, en bona lògica hauria de formar part de l'expedient sol·licitat i si no existeix, atesa la insistència en aquest punt de l'Ajuntament reclamant, l'OAC hauria d'assenyalar-ho expressament, cas d'estimar-se la Reclamació.

En relació amb les dades personals de testimonis o personal de la mateixa Oficina responsable de les actuacions, l'OAC dona a entendre la seva intenció de dissociar-les, en la mesura que considera que aquesta operació no afectaria la comprensió de la informació sol·licitada. D'acord amb l'informe de

l'APDCAT, l'accés a aquestes dades personals requereix donar audiència prèvia i termini per a al·legacions a totes les persones afectades; vist que la sol·licitud no les demana expressament, i que d'entrada no semblen especialment rellevants per a l'accés sol·licitat, la GAIP ha demanat a l'Ajuntament reclamant (antecedent 19) si es poden excloure de la seva sol·licitud i així estalviar, a més del seu sacrifici, els costos administratius i la demora en el procediment que provocaria el tràmit d'audiència. L'Ajuntament reclamant (antecedent 21) ha manifestat expressament la seva conformitat a què se li faciliti la informació sol·licitada de forma anonimitzada.

Ateses les anteriors consideracions, cal concloure que la protecció de les dades personals de les persones investigades per les actuacions que les afecten no justifica l'aplicació de límits o restriccions al dret d'accés a la informació pública sol·licitada, perquè han manifestat expressament el seu consentiment a l'accés sol·licitat. I pel que fa a la resta de dades personals afectades (denunciant, testimonis i dades merament identificatives del personal al servei de l'Administració que intervé en les actuacions), els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament reclamant accepta que no li siguin facilitades i en conseqüència no concorreria el límit.

5. *Límit de la protecció dels procediments d'investigació i sanció d'infraccions i la seva ponderació amb el dret d'accés a la informació*

L'informe de l'OAC argumenta que una de les finalitats en ares de les quals l'article 18.1 LOAC estableix un règim de reserva màxima per a les actuacions de l'OAC és la salvaguarda de l'eficàcia del procediment administratiu o jurisdiccional que es pugui iniciar a resultes d'aquestes actuacions. En aquesta línia, aporta també jurisprudència del TJUE que aplica aquest règim de reserva en relació amb actuacions de l'OLAF, tot justificant que s'hagi de mantenir, sempre en ares de la finalitat indicada, fins un temps prudencial posterior a la finalització de les actuacions de l'Oficina. Aquesta reserva és coherent amb la prevista per l'apartat 21.1.b LTAIPBG, segons el qual l'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries (tot i que l'OAC no ostenta competències sancionadores, les seves actuacions poden connectar-se fàcilment amb l'eventual exercici d'aquestes potestats per part de les administracions competents a les que comunica els resultats de les seves actuacions, vinculació que justifica l'eventual aplicació d'aquest límit), així com també amb l'apartat c del mateix precepte, que preveu que el dret d'accés pugui ser denegat si comporta un perjudici per al secret i la confidencialitat dels procediments tramitats per l'Administració, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei (que en aquest cas seria l'article 18 LOAC). Així mateix, l'eventual aplicació dels límits a la difusió establerts per l'article 18 LOAC gaudeix també en l'àmbit del dret d'accés de la cobertura explícita de l'article 21.2, segons el qual el dret d'accés a la informació pública pot ser

denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei (que en aquest cas seria l'article 18 LOAC).

Segons l'OAC, en aquest cas escauria aplicar els límits citats al paràgraf anterior perquè el seu informe ha estat traslladat a l'autoritat competent per a l'eventual exigència de responsabilitats, que podria iniciar un procediment a aquests efectes. La finalitat del límit invocat (que de fet és el mateix a tots els preceptes de l'LOAC i de l'LTAIPBG citats al paràgraf anterior) seria, doncs, la salvaguarda de l'eficàcia dels procediments d'exigència de responsabilitats que es puguin obrir a partir de les actuacions de l'OAC.

L'aplicació dels límits citats no és automàtica. Tant l'apartat 1, com el 2, de l'article 21 LTAIPBG afirmen que la concurrència dels límits que aquests mateixos preceptes estableixen o recullen "pot" dur a denegar l'accés sol·licitat, possibilitat que s'haurà de determinar aplicant la proporcionalitat i la ponderació entre drets i interessos previstes per l'article 22 de la mateixa llei.

L'FJ 4 de la Resolució de la GAIP 158/2018, de 29 de juny, valora l'aplicació d'aquests límits a una reclamació que demanava l'accés a diverses actuacions de l'OAC i, tot i que acaba desestimant l'accés sol·licitat, ho fa després de posar de manifest que la persona reclamant no aporta arguments que contradiguin vàlidament les argumentacions de l'Oficina, que coincideixen substancialment amb les que ha formulat inicialment en aquest procediment.

En aquest cas, tanmateix, l'Ajuntament formula algunes consideracions que cal valorar.

En primer lloc, manifesta que l'Ajuntament és l'Administració concernida pel procediment d'investigació de l'OAC a la documentació del qual demana accés, i afirma que en aquesta condició d'Administració concernida li haurien de correspondre els mateixos drets que pertocuen a les persones interessades en un procediment administratiu. Tot i que, com ja s'ha argumentat anteriorment, no estem en un cas d'accés de les persones interessades a la informació dels expedients oberts que les afecten, i que segons la disposició addicional 1ª.1 LTAIPBG s'hauria de regir per la legislació de procediment administratiu, no és menys cert que al ponderar el dret d'accés amb els límits que hi concorren, la condició de persona interessada en la sol·licitant o reclamant reforça el pes dels seus drets i interessos favorables a l'accés, ja que a l'interès públic servit per aquest hi afegeix el que deriva dels seus drets i interessos inherents a la condició de persona interessada en el procediment.

El cas és, però, que és qüestionable aquesta assimilació feta per l'Ajuntament, especialment als efectes de reforçar el seu dret d'accés. Fent un paral·lelisme amb la Reclamació 257/2018 (que demana la mateixa informació que aquesta a l'OAC, si bé la reclamant és una persona funcionària de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, en comptes del mateix Ajuntament), en aquell cas la persona reclamant té realment un interès personal directe en la informació sol·licitada, perquè segons com conclogui l'OAC les seves actuacions es pot trobar encausada en un procediment d'exigència de responsabilitats, i fins i tot sancionada; en canvi, l'Ajuntament no presenta (no tot cas, no al·lega) una

intensitat similar d'afectació; no s'ha argumentat que les actuacions de l'OAC puguin causar danys en els interessos municipals. Per tant, cal concloure que no s'han posat de manifest per part de l'Ajuntament interessos propis que justifiquin la prevalença del seu dret d'accés damunt dels límits legals citats (articles 18 LOAC i 21.1.b LTAIPBG) que protegeixen la confidencialitat i la reserva dels procediments d'investigació de l'OAC.

En segon lloc, l'Ajuntament posa en dubte que les actuacions de l'OAC la documentació relativa a les quals es demana no hagin finalitzat encara. Basa aquest dubte en què la Intervenció general municipal ja hauria conegut els fets investigats, en relació amb els quals hauria formulat una "objecció no essencial" el 29 de juny de 2015, i en què la situació de comissió de serveis investigada ja hauria finit perquè s'hauria proveït la plaça afectada. A partir d'aquestes consideracions, l'Ajuntament creu que no és previsible l'obertura de cap procediment d'exigència de responsabilitats que pugui justificar el manteniment de la reserva o confidencialitat de les actuacions de l'OAC. Tanmateix, front a aquestes consideracions municipals, l'informe de l'OAC de 25 de setembre de 2018 fa referència a què aquesta Oficina hauria enviat un nou informe raonat a l'Ajuntament i li hauria requerit informació que encara no hauria estat aportada, de manera que les actuacions de l'OAC encara no havien finit i, per tant, no es podria descartar l'eventual exigència de responsabilitats. Cal concloure que els fets indicats per l'Ajuntament no desmenteixen els invocats per l'OAC i que, per tant, les actuacions de l'Oficina sobre les que es demana informació encara estan en curs i en conseqüència mereixedores de la confidencialitat dels articles 18 LOAC i 21.1.b LTAIPBG, especialment si hom té en compte la jurisprudència del TJUE invocada als antecedents 8 i 15.

En tercer lloc, l'Ajuntament també invoca a favor del seu accés a la informació sol·licitada el fet que, al seu entendre, s'hauria produït silenci administratiu positiu en la tramitació de la seva sol·licitud d'informació pública, ja que hauria estat presentada el 25 de maig de 2018 i no hauria rebut resposta de l'OAC. Sense entrar a valorar si s'ha produït o no silenci administratiu en la tramitació de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva aquesta Reclamació, el cas es que els eventuais efectes estimatoris de la inactivitat administrativa només es produeixen si no concorren límits legals a l'accés a la informació sol·licitada (així ho estableix l'article 35.2 LTAIPBG, segons el qual no es pot obtenir per silenci administratiu informació pública en la que hi concorren límits legals), i aquest mateix fonament jurídic i els anteriors posen de manifest la concurrència de límits legals. Per tant, no és procedent invocar a favor dels interessos del reclamant la producció de silenci administratiu positiu en la tramitació de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva aquesta Reclamació.

Per tant, la ponderació requerida per l'article 22 LTAIPBG entre els límits invocats per l'OAC i els drets i interessos al·legats per la reclamant a favor del dret d'accés, s'ha de resoldre fent prevaldre els límits invocats, perquè l'OAC ha acreditat la vigència d'actuacions seves que poden donar lloc a l'exigència de responsabilitat per a les persones afectades i ha argumentat que l'accés sol·licitat podria posar en risc l'eficàcia d'aquests procediments, mentre que l'Ajuntament no ha posat de

manifest interessos propis que puguin resultar perjudicats per la denegació de la informació sol·licitada.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de novembre de 2018, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 281/2018, en aplicació dels límits establerts pels articles 18 LOAC i 21.1.b LTAIPBG.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 281/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 15 de novembre de 2018

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.